

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27C/210/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114206595
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3114206595.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Ivetou Sopkovou v právnej veci navrhovateľa T. V., s miestom podnikania Č. C., Q., C. XXX, zastúpeného Mgr. Jurajom Šimunym, advokátom so sídlom Topoľčany, M. R. Štefánika 30/33, proti odporcovi R. F., št. občanovi SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom M. L., V. - F. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 729,31 € s prísl. takto

rozhodol:

I. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 729,31 € s úrokom z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 729,31 € od 03.07.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku návrh z a m i e t a.

III. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania spočívajúcu v náhrade súdneho poplatku vo výške 43,50 € a v trovách právneho zastúpenia vo výške 208,43 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet zástupcu navrhovateľa.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom, doručeným súdu dňa 24.03.2014, domáha od odporcu zaplatenia čiastky 729,31 € spolu s 5,25 % úrokom z omeškania z tejto čiastky ročne odo dňa podania návrhu (24.03.2014) do zaplatenia s odôvodnením, že dňa 21.11.2013 došlo k dopravnej nehode, ktorú spôsobila vodička motorového vozidla zn. VW Polo, EČV: TN687DG, U. F., pričom majiteľom vozidla je odporca. Vodička spôsobila predmetnú nehodu tak, že nedala prednosť vozidlu patriacemu navrhovateľovi a spôsobila mu škodu na jeho vozidle zn. Fiat Ducato EČV: 4H76621. Škoda na motorovom vozidle navrhovateľa bola poisťovňou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. ohodnotená na základe kalkulácie opravy č. 1380123973 zo dňa 29.11.2013 na sumu 4 448,71 €. Navrhovateľ si nechal predmetné motorové vozidlo opraviť firmou Y. T. E., IČO: 36 883 956, s miestom podnikania M., ktorá dňa 08.01.2014 vystavila faktúru č. XXXXXX za opravu vozidla navrhovateľa na sumu 3 657,- €. Následne poisťovňa Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. zaslala navrhovateľovi oznámenie o poukázaní náhrady škody, na základe ktorého mu bola z povinného zmluvného poistenia poisteného odporcu poukázaná na účet náhrada škody za poškodenie vozidla 2 927,69 €. Podľa predmetného oznámenia bolo zhodnotenie opravou predmetného poškodeného vozidla navrhovateľa vyčíslené na sumu 729,31 €, čo znamená, že vo zvyšku mu škoda preplatená nebola. Mal za to, že opravou poškodeného motorového vozidla nedošlo k jeho zhodnoteniu, pretože poškodené motorové vozidlo stráca na trhovej hodnote bez ohľadu na to, že došlo k výmene poškodených súčiastok za nové. V tomto smere poukázal na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2221/07 zo dňa 19.03.2008, ale i na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/77/2008 zo dňa 21.05.2008. Žiadal, aby mu odporca zaplatil aj zvyšok škody vo výške 729,31 €.

Súd vo veci vydal dňa 09.06.2014 platobný rozkaz č.k. 18Ro/164/2014-23, ktorým návrhu v celom rozsahu vyhovel. Nakoľko proti predmetnému platobnému rozkazu podal odporca odôvodnený odpor, platobný rozkaz bol zo zákona (§ 174 ods. 2 O.s.p.) zrušený a súd vec prejednal na pojednávaní.

Dňa 09.07.2014 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu.

Súd na pojednávaní, konanom v súlade s § 101 ods. 2 z.č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) v neprítomnosti vedľajšieho účastníka, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti, vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením sa návrhom, záznamom o dopravnej nehode, faktúrou č. 140101, oznámením o poukázaní náhrady škody zo dňa 13.01.2014, kalkuláciou opravy č. 1380123973, osvedčením o registrácii vozidla navrhovateľa, odporom odporcu, písomnými vyjadreniami vedľajšieho účastníka na strane odporcu, vyjadrením navrhovateľa a zistil nasledovné:

Podľa záznamu o dopravnej nehode došlo dňa 21.11.2013 na križovatke ciest I/50 a diaľnica D1 k dopravnej nehode, ktorú zavinila vodička motorového vozidla zn. Volkswagen Polo EČV: TN687DG U. F.. Majiteľom motorového vozidla zn. Volkswagen Polo EČV: TN687DG bol odporca. Pri dopravnej nehode došlo k poškodeniu motorového vozidla navrhovateľa zn. Fiat Ducato EČV: 4H76621, registrovaného v Českej republike, pričom viditeľné poškodenia predstavovali predné pravé dvere, bočné nákladové dvere, stĺpik a podbeh.

Vozidlo navrhovateľa je podľa osvedčenia o registrácii vozidla registrované v Českej republike.

Podľa kalkulácie opravy vedľajším účastníkom na strane odporcu zo dňa 29.11.2013 budú náklady na opravu motorového vozidla navrhovateľa predstavovať sumu 4 448,71 € s DPH.

Spoločnosť Y. T. E. so sídlom M., U. F., Z. XX/X vystavila navrhovateľovi dňa 08.01.2014 faktúru č. 140101 za opravu jeho motorového vozidla zn. Fiat Ducato EČV: 4H76621 na sumu spolu 3 657,- €.

Oznámením o poukázaní náhrady škody zo dňa 13.01.2014 vedľajší účastník na strane odporcu oznámil navrhovateľovi, že z povinného zmluvného poistenia odporcu mu poukážu náhradu škody 2 927,69 €, ktorú podľa § 442, § 443 Občianskeho zákonníka stanovili nasledovne: faktúra za opravu: 3 657,- €, zhodnotenie opravou 729,31 €, skutočná škoda a plnenie 2 927,69 €. Vykonanou opravou sa obvykle zmení jeho technická hodnota v závislosti od veku vozidla, najazdených kilometrov a rozsahu poškodenia. V prípade navrhovateľa došlo pri oprave vozidla k výmene poškodeného dielu za diel nový a na základe metodiky na stanovenie skutočnej škody založenej na znaleckom štandarde bolo vypočítané uvedené zhodnotenie.

Odporca v odpore namietal, že dopravnú nehodu riadne nahlásil poisťovni, s ktorou má uzavreté povinné zmluvné poistenie, ktorá mu listom zo dňa 13.01.2014 oznámila, že navrhovateľovi vyplatila sumu 2 927,69 €. Poukázal na § 442 ods. 1 a § 443 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých sa nahrádza len skutočná škoda, pričom žalovaná suma predstavuje zhodnotenie vozidla opravou. Výpočet poisťovne považoval za správny, a preto nevidel dôvod na zaplatenie ďalšej sumy.

Vedľajší účastník na strane odporcu sa písomne vyjadril dňa 11.08.2014 tak, že žalobný návrh je nedôvodný a žiadal, aby ho súd zamietol. Rozdiel medzi poistným plnením a faktúrou predstavuje amortizáciu menených dielov, ktorá nebola vyplatená v súlade s § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka. Nestotožňuje sa s tvrdením navrhovateľa, že trhovú cenu motorového vozidla sa opravou v dôsledku poškodenia zásadne znižuje. Znehodnotenie motorového vozidla je vecou výpočtu a závisí od veku motorového vozidla, opotrebovanosti, najazdených kilometrov, rozsahu opravy a podobne, pričom o znehodnotení vozidla v dôsledku poškodenia dopravnou nehodou možno hovoriť v zásade iba pri novom vozidle. Navrhovateľ opomína nárast majetku, keď mu boli na motorovom vozidle vymenené staršie diely za úplne nové, ktoré majú vyššiu hodnotu. Bolo by v rozpore s princípom náhrady škody, aby poškodený na dopravnej nehode profitoval tým, že sa staré a časom a používaním opotrebované diely vymenia za celkom nové. Preplatením celej sumy faktúry by na strane poškodeného dochádzalo k bezdôvodnému obohateniu. Hodnota auta sa pritom znižuje časom aj používaním. Poukázal na to, že poškodené motorové vozidlo malo v čase dopravnej nehody najazdených 327 159 km, z čoho je zrejme, že jednotlivé diely nemohli byť v takom stave ako diely nové. Pre účely stanovenia výšky škody na

motorových vozidlách poisťovne používajú program ABACUS, ktorý zohľadňuje všetky faktory, od ktorých sa odvíja výpočet skutočnej škody podľa vyhlášky MS SR č. 492/2004 Z.z.. Tento program bol použitý aj pri výpočte skutočnej škody na vozidle navrhovateľa, výpočet bol teda uskutočnený na základe metodiky založenej na znaleckom štandarde. Podporne poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/ 292/2011.

Vedľajší účastník dňa 16.12.2015 doplnil, že tvrdenie navrhovateľa, že poškodené motorové vozidlo stráca na trhovej hodnote, by malo opodstatnenie vtedy, ak by navrhovateľ vozidlo pred nehodou predával, bol by dohodnutý s konkrétnou osobou na konkrétnej kúpnej cene a následne by došlo k poškodeniu, oprave vozidla, v dôsledku ktorej by už kupujúci o vozidlo nemal záujem, resp. by trval na znížení kúpnej ceny. Na druhej strane ale môže nastať situácia, že by navrhovateľ po určitej dobe rozpredal vozidlo na náhradné diely, kde by novšie a teda menej opotrebované diely predal za vyššiu cenu ako pôvodné staršie. Tieto situácie sú ale hypotetické a v danom prípade nevznikli. Taktiež poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/89/208, z ktorého vyplýva, že pre určenie výšky škody je rozhodujúca cena veci v čase jej poškodenia.

Na pojednávaní navrhovateľ uviedol, že stala sa nehoda, bol benevolentný, nevolal dopravnú políciu. Pani, ktorá ju spôsobila, mohla prísť o vodičský preukaz, platila by pokutu. Dohodli sa, že všetko pani s odporcom zaplatia. Tá oprava trvala dva mesiace, bol bez auta, platil leasing, mal ušlý zisk, platil mzdu vodičovi, len na tom prerobil. Poisťovňa časť nevyplatila, lebo vraj auto zhodnotil, čo nie je pravda, havarované vozidlo má určite menšiu hodnotu. Zdôraznil, že nehodu nespáchal, prečo by to mal platiť.

Odporca na pojednávaní uviedol, že je pravdou, že sa stala dopravná nehoda tak, ako je uvedené v návrhu, čo ho mrzí. Firma je ale poistená, všetko si uplatnili na poisťovni, ale poisťovňa urobila to, čo urobila.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ je český štátny občan, pričom jeho poškodené motorové vozidlo je registrované v Českej republike, odporca je slovenský štátny občan a jeho motorové vozidlo je registrované v Slovenskej republike s tým, že ku škodovej udalosti došlo na území Slovenskej republiky, súd sa musel v prvom rade zaoberať otázkou, či má právomoc konať vo veci a vec posúdil podľa nasledujúcich právnych noriem:

Podľa čl. 81 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie. Uplatňuje sa od 10. januára 2015 s výnimkou článkov 75 a 76, ktoré sa uplatňujú od 10. januára 2014.

Podľa čl. 2 bod 1 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie č. 44/2001“) ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Podľa čl. 5 bod 3 nariadenia č. 44/2001 osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v druhom členskom štáte vo veciach nárokov na náhradu škody z iného ako zmluvného vzťahu, na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody.

Navrhovateľ podal žalobný návrh na tunajší súd dňa 23.04.2014, a preto súd svoju právomoc ustálil na základe čl. 81 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach podľa ustanovení nariadenia č. 44/2001, účinného v čase podania žalobného návrhu. Právomoc slovenského súdu bola daná podľa čl. 2 bod 1 a zároveň čl. 5 bod 3 nariadenia č. 44/2001.

Podľa čl. 1 bod 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 z 11. júla 2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (RÍM II) (ďalej len nariadenie Rím II) toto nariadenie sa uplatní na mimozmluvné záväzky v občianskych a obchodných veciach v situáciách, v ktorých dochádza k stretu rôznych právnych poriadkov. Neuplatní sa najmä na daňové, colné alebo správne veci ani na zodpovednosť štátu za konanie alebo nečinnosť pri výkone verejnej moci (acta iure imperii).

Podľa čl. 2 bod 1 nariadenia Rím II na účely tohto nariadenia pojem škoda označuje každý následok civilného deliktu z bezdôvodného obohatenia, z konania bez príkazu (negotiorum gestio) alebo z predzmluvnej zodpovednosti (culpa in contrahendo).

Podľa čl. 4 bod 1 nariadenia Rím II pokiaľ nie je v tomto nariadení ustanovené inak, spravuje sa mimozmluvný záväzok vyplývajúci z civilného deliktu právnym poriadkom krajiny, na území ktorej vznikla škoda, bez ohľadu na to, na území ktorej krajiny došlo ku skutočnosti, ktorá spôsobila škodu, a bez ohľadu na to, na území ktorej krajiny alebo krajín nastali nepriame následky takejto skutočnosti.

Pokiaľ ide o použitie rozhodného práva, súd s poukazom na čl. 1 bod 1, čl. 2 bod 1, čl. 4 bod 1 nariadenia Rím II konštatoval, že na vec je nutné aplikovať ustanovenia slovenského právneho poriadku, keďže ku škodovej udalosti, z ktorej navrhovateľ odvodzuje svoj nárok, došlo na území Slovenskej republiky.

Súd vec posúdil podľa nasledujúcich ustanovení slovenských právnych predpisov:

Podľa § 427 ods. 1 z.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa § 431 Občianskeho zákonníka, ak sa stretnú prevádzky dvoch alebo viacerých prevádzateľov a ak ide o vyporiadanie medzi týmito prevádzateľmi, zodpovedajú podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 41 ods. 3 O.s.p. hmotnoprávny úkon účastníka urobený voči súdu je účinný aj voči ostatným účastníkom, avšak len od okamihu, keď sa o ňom v konaní dozvedeli.

V danej veci je nesporné, že došlo k dopravnej nehode tak, ako je popísaná v žalobnom návrhu. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že poškodenému navrhovateľovi vzniklo voči prevádzateľovi (odporcovi) z tejto dopravnej nehody právo na náhradu škody podľa § 427, § 431 Občianskeho zákonníka. Na základe uvedenej dopravnej nehody - poisťnej udalosti - bola vedľajším účastníkom (poisťovňa) navrhovateľovi vyplatená náhrada škody vo výške 2 927,69 € titulom plnenia z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poisteného odporcu. Ďalej medzi účastníkmi nebolo sporné, že navrhovateľ za opravu vozidla - jeho uvedenie do pôvodného stavu zaplatil autoservisu sumu 3 657,- €. Rozdiel (žalovaná suma 729,31 €) potom predstavuje tzv. amortizačnú zrážku, ktorú vedľajší účastník ako poisťovňa navrhovateľovi neuhradil z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poisteného odporcu s odôvodnením, že v tejto výške došlo k zhodnoteniu motorového vozidla navrhovateľa opravou. Spornou potom zostáva v konaní jedine skutočnosť, či poškodenému navrhovateľovi patrí náhrada škody (formou povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla) bez obmedzenia, teda ako náhrada nákladov, ktoré vynaložil na opravu poškodeného motorového vozidla v rozsahu, v akom cenu za opravu uhradil (bez ohľadu na vek a opotrebenie motorového vozidla) alebo mu patrí náhrada škody určená z ceny motorového vozidla v čase poškodenia, teda znížená o amortizáciu.

Je pravdou, že súdna prax je pri posudzovaní uvedenej otázky čiastočne nejednotná. Vedľajší účastník v konaní poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/292/2011 zo dňa 24.01.2013, resp. Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/89/2008 zo dňa 24.03.2010, v zmysle ktorých pri určení výšky škody na opotrebovanej alebo použitej veci sa vychádza z názoru, že pri vynaložení určitej čiastky na opravu veci je od tejto čiastky potrebné odrátať čiastku zodpovedajúcu zhodnoteniu veci oproti stavu pred poškodením. Pokiaľ sa vykonanou opravou (napr. výmenou súčiastok) vec oproti pôvodnému stavu zhodnotila, od nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu sa odráta čiastka, predstavujúca toto zhodnotenie (viď i rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované pod č. R 57/2003). Zamontovaním nových častí do vozidla pri oprave sa hodnota vozidla po oprave zvýšila, a preto je potrebné od čiastky vyjadrujúcej náklady na opravu vozidla odpočítať časť zodpovedajúcu zhodnoteniu vozidla jeho opravou oproti pôvodnému stavu.

Na druhej strane však Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. II.ÚS 2221/2007 zo dňa 19.03.2008, ktorého aplikácia vzhľadom na blízkosť vtedajšej právnej úpravy je dôvodná, uvádza, že v dôsledku opravy, ktorou bude vozidlo uvedené do pôvodného stavu, nedôjde k jeho zhodnoteniu, naopak hodnota havarovaného, aj keď opravovaného vozidla bude na trhu nižšia. Ak sa za škodu považuje ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, jej výška je daná rozdielom medzi majetkovým stavom poškodeného pred a po poškodení, musí aj rozsah náhrady škody zohľadniť výšku všetkých potrebných prostriedkov, ktoré bol poškodený nútený vynaložiť na obnovenie pôvodného majetku, v danom prípade na opravu vozidla tak, aby bolo z technického hľadiska rovnako prevádzkyschopné ako pred škodnou udalosťou. Pokiaľ obnovenie do pôvodného stavu nie je možné vykonať inak ako použitím náhradných dielov, oprava bola vykonaná účelne a smerovala iba k odstráneniu škodovej udalosti; nie je možné prenášať povinnosť k úhrade nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu na poškodeného a neodôvodnene ho znevýhodňovať voči škodcovi. V tomto prípade je potrebné prihliadať aj na to, že v prípade havarovaného vozidla, aj keď je opravené novými dielmi, je jeho skutočná hodnota vždy nižšia ako pôvodná hodnota použitého nehavarovaného vozidla. V neposlednom rade je potrebné vziať do úvahy to, že poškodenému bolo toto tzv. zhodnotenie vozidla protiprávnym konaním niekoho iného vnútené.

Obdobne Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 4Cdo/77/2008 zo dňa 21.05.2008 uvádza, že aj po oprave by stále išlo o havarované vozidlo, poškodené haváriou v značnom rozsahu, pričom je všeobecne známe, že táto okolnosť negatívne vplýva na dôveru v bezpečnosť takéhoto vozidla, znižuje jeho predajnosť a tým i hodnotu.

Súd konštatuje, že v danom prípade poškodenému navrhovateľovi bola spôsobená škoda pri dopravnej nehode na jeho motorovom vozidle bez toho, aby túto dopravnú nehodu akýmkoľvek spôsobom zavinil. Následne, aby bolo vozidlo poškodeného uvedené do predošlého stavu (stavu pred poškodením), bolo potrebné vykonať jeho opravu, čo napokon potvrdil aj vedľajší účastník - poisťovňa v kalkulácii opravy č. 1380123973 zo dňa 29.11.2013, v ktorej súhlasil s vykonaním opravy vozidla navrhovateľa a predbežne vyčíslil náklady na opravu dokonca vo výške 4 448,71 €, teda o zhruba 791,71 € viac, ako napokon poškodený navrhovateľ reálne vynaložil. Je pritom logické, že pri oprave vozidla bolo potrebné použiť aj niektoré nové náhradné diely, čo však bez ďalšieho podľa názoru súdu neznamena, že takýmto spôsobom by sa vozidlo navrhovateľa zhodnotilo, pretože takýmto postupom sa v skutočnosti ako celok dostalo len do stavu, v akom bola pred poškodením. Tým, že sa vykoná oprava vozidla uvedením do stavu pred poškodením, sa podľa názoru súdu poškodený nemôže bezdôvodne obohatiť; poškodený len uvedie svoje vozidlo do predošlého stavu a následne žiada náhradu za uvedenie do predošlého stavu v peniazoch, teda v cene zodpovedajúcej oprave, čo umožňuje § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Skutočnou škodou podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa pritom rozumie ujma, spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. Opačný výklad citovaných zákonných ustanovení by bol podľa názoru súdu neprimerane prísny, pretože by poškodenému z dopravnej nehody neboli uhradené všetky náklady, ktoré na opravu svojho motorového vozidla reálne vynaložil. Odporca, respektíve vedľajší účastník na strane odporcu v konaní relevantné dôvody na zníženie náhrady škody (poistného plnenia z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla) nepreukázal.

Na základe všetkých uvedených dôvodov sa súd priklonil k právnenému názoru reprezentovanému citovaným nálezom Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2221/2007 zo dňa 19.03.2008 a žalobný návrh navrhovateľa čo do istiny 729,31 € posúdil ako dôvodný v celom rozsahu.

Obdobný právny názor napokon zaujal napríklad aj Krajský súd Banská Bystrica v rozsudku sp. zn. 41Cob/70/2015 zo dňa 29.07.2015.

S plnením peňažného dlhu súvisí i právo na úrok z omeškania.

Keďže odporca dobrovoľne neplnil navrhovateľovi, dostal sa s plnením celej dlžnej sumy do omeškania. Navrhovateľ požadoval priznanie úrokov z omeškania odo dňa podania žalobného návrhu, t.j. odo dňa 24.03.2014. V konaní však nebolo zistené, že by ku tomuto dňu došlo k výzve zo strany navrhovateľa, adresovanej odporcovi, na dobrovoľné plnenie žalovanej sumy. Z tohto dôvodu súd vychádzal z § 41 ods. 3 O.s.p. a konštatoval, že výzva na plnenie vo forme platobného rozkazu č.k. 18Ro/164/2014-23 zo dňa 09.06.2014 bola odporcovi doručená až dňom 02.07.2014, a teda navrhovateľovi priznal úrok z omeškania až od nasledujúceho dňa, teda od 03.07.2014. Základná sadzba ECB ku dňu 03.07.2014 bola 0,15 %. Navrhovateľovi teda súd v súlade s § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. priznal úrok z omeškania 5,15 % ročne od 03.07.2014 do zaplatenia.

Z popísaných dôvodov súd vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola priznaná náhrada trov konania, je ten, komu bola uložená náhrada týchto trov povinný zaplatiť ju advokátovi.

Súd pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 142 ods. 3 O.s.p.. Navrhovateľ bol v konaní neúspešný len v pomerne nepatrnej časti úrokov z omeškania, a preto mu patrí plná náhrada trov konania, ktoré spočívajú v zaplatenom súdnom poplatku 43,50 € a v trovách právneho zastúpenia 208,43 € podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 3 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky), podanie návrhu (§ 13a ods. 1 písm. c/ cit. vyhlášky), účasť na pojednávaní dňa 22.12.2015 (§ 13a ods. 1 písm. d/ cit. vyhlášky) a 51,45 € (spolu 154,35 €), 1 x náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky) vo výške 8,04 € za rok 2014 a 2 x 8,39 € za rok 2015 (spolu 24,82 €). Ďalej zástupcovi navrhovateľa patrí náhrada cestovných výdavkov podľa § 15 ods. 1 vyhlášky (spolu 29,26 €) za cestu na pojednávanie dňa 22.12.2015 za trasu Topoľčany - Trenčín a späť, t.j. 104 km nasledovne: paušálna náhrada 19,03 € (104 km x 0,183 €) + náhrada za spotrebované PHM 10,23 € (104 km x spotreba 9,8 l/100 km x cena PHM 1,004/1 l).

Súd navrhovateľovi nepriznal náhradu za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky za cestu na pojednávanie súdu dňa 22.12.2015 4 polhodiny a 13,98 € (spolu 55,92 €), pretože na tomto pojednávaní bola za advokáta prítomná advokátska koncipientka JUDr. Marta Klačanská. Ustanovenie § 17 vyhlášky priznáva pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta za čas strávený touto cestou do tohto miesta a späť náhradu za stratu času, pričom táto náhrada prináleží advokátovi ako kompenzácia za jeho príjem, ktorý by mohol dosiahnuť v prípade, že poskytuje právne služby v sídle advokátskej kancelárii. Náhrada za stratu času však neprináleží advokátskemu koncipientovi, ktorý je podľa § 64 zákona o advokácii v pracovnom pomere a jeho odmeňovanie sa spravuje pracovnoprávnymi predpismi.

Odporcovi súd zaviazal zaplatiť náhradu trov konania podľa § 149 ods. 1 O.s.p. na účet zástupcu navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba doložiť potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. musí odvolanie obsahovať označenie rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolávateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Nepodaním odvolania v zákonnej lehote sa rozhodnutie stáva právoplatným a vykonateľným.

Ak povinný dobrovoľne neplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.